

Poľovníček

♩ = 112

J. Vašica

V ži-vo - te to tak - to cho - dí, že sa v srd-ci lás - ka ro - dí, keď do cest - ty

G D7

z ne - na - z ne - na - zda - nia ten pra - vý. Ve - ru som to ne - ve - de - la,

G

keď som ho tak raz za - zre - la, že sa mi to srd - ce za - sta - ví. Kde sa

D7 G

vzal a kde ne - vzal, pre - do mnou u - smia - ty

D7 G

stál. Bol to pek - ný po - ľov - ní - ček a oh - ni - vých čier - nych o - čiek,

že mi ni - mi hneď u - ča - ro - val. Kam ty i - deš, mi - lý

D7 G C

po - ľov - ní - ček, kam ty i - deš sám.

Keď už cho - díš ved - ľa náš - ho do - mu, záj - di

tiež raz k nám. Dáv - no už, čo si ty

môj - mu srd - cu na - vždy je - ho po - koj vzal.

Dnes už vieš, že kto od pr - vej chví - le

te - ba mi - lo - val. ^{1.} val. | ^{2.} val.